

Republika Hrvatska
Županijski sud u Sisku
Sisak, Trg Ljudevita Posavskog 5

Poslovni broj: GŽ-593/2020-13

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Županijski sud u Sisku, u vijeću sastavljenom od sudaca Alenke Lešić, predsjednice vijeća, Ivana Stipčića, člana vijeća i suca izvjestitelja i Martine Budinski Modronja, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza Drvoprodukt d.o.o. u stečaju, Novska, Osječka 17/a, (OIB 21088304775) kojeg zastupa punomoćnica Lidija Horvat, odvjetnica u Zagrebu protiv tuženika Hrvatske vode, pravna osoba za upravljanje vodama, Zagreb, Ulica grada Vukovara 220, (OIB 28921383001), kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Kardum, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Kardum i partneri u Zagreba, uz sudjelovanje umješača na strani tužitelja Josipa Vukovića iz Novske, Osječka 178a, (OIB 81565188472), kojeg zastupa punomoćnik Branko Posavčić, odvjetnik u Kutini, radi naknade štete, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Općinskog suda u Kutini, poslovni broj: Pn-29/19-49 od 10. srpnja 2020. te žalbama tužitelja i umješača na strani tužitelja protiv odluke o troškovima postupka sadržane u navedenoj presudi, 22. rujna 2022.

p r e s u d i o j e

I Odbija se djelomično kao neosnovana žalba tuženika Hrvatske vode, pravna osoba za upravljanje vodama i djelomično potvrđuje presuda Općinskog suda u Kutini, poslovni broj: Pn-29/19-49 od 10. srpnja 2020. i to u prvom odlomku izreke u dijelu kojim je naloženo tuženiku da tužitelju isplati iznose od 689.654,06 kn i od 26.450,00 kn kao i pripadajuće zakonske zatezne kamate na te iznose s početkom tijeka i u visini kako je navedeno u tom dijelu izreke prvostupanjske presude te u drugom odlomku izreke kojim je tuženiku naloženo umješaču Josipu Vukoviću naknaditi troškove parničnog postupka u iznosu od 107.550,00 kn.

II Odbija se kao neosnovana žalba umješača na strani tužitelja Josipa Vukovića i potvrđuje odluka o troškovima postupka sadržana u presudi Općinskog suda u Kutini, poslovni broj: Pn-29/19-49 od 10. srpnja 2020. i to u dijelu odluke o

troškovima postupka sadržane u drugom odlomku izreke kojim mu nisu priznati troškovi parničnog postupka i u iznosu od 192.930,00 kn.

r i j e š i o j e

I Djelomičnim uvažavanjem žalbe tuženika Hrvatske vode, pravna osoba za upravljanje vodama i uvažavanjem žalbe tužitelja Stečajna masa iza Drvoprodukt d.o.o. u stečaju ukida se odluka o troškovima postupka sadržana u presudi Općinskog suda u Kutini, poslovni broj: Pn-29/19-49 od 10. srpnja 2020. i to u prvom odlomku izreke, a kojom je naloženo tuženiku da tužitelju naknadi troškove postupka u iznosu od 274.384,00 kn s pripadajućim zateznim kamatama i kojom tužitelju nisu priznati troškovi postupka i u preostalom zahtijevanom iznosu te se predmet u tom ukinutom dijelu vraća istom prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

II Ostavlja se o troškovima parničnog postupka u povodu žalbi tužitelja i tuženika odlučiti konačnom odlukom o troškovima parničnog postupka.

Obrazloženje

1. Presudom prvostupanjskog suda, poslovni broj: Pn-29/19-49 od 10. srpnja 2020., odlučeno je:

„Nalaže se tuženiku Hrvatske vode, pravna osoba za upravljanje vodama iz Zagreba da tužitelju Stečajna masa Drvoprodukt d.o.o. u stečaju, Novska isplati iznos od 689.654,06 kuna uz zakonsku zateznu kamatu koja po stopi iz članka 1. Uredbe o visini stope zakonske zatezne kamate teče od 6. kolovoza 2004. do 31. prosinca 2007. godine, od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. godine po stopi koja uz zakonsku zateznu kamatu koja po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena i iznos od 26.450,00 kuna uz zakonsku zateznu kamatu po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena teče od 10. srpnja 2020. do isplate i naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 274.384,00 kune uz zakonsku zateznu kamatu koja po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena teče od 10. srpnja 2020. do isplate, a sve u roku od 15 dana.

Nalaže se tuženiku Hrvatske vode, pravna osoba za upravljanje vodama iz Zagreba da umješaču Josipu Vukoviću naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 107.550,00 kuna u roku od 15 dana.“.

2. Protiv navedene presude pravovremeno je žalbu podnio tuženik iz žalbenih razloga bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da drugostupanjski sud pobijanu presudu preinači sukladno žalbenim navodima, podredno da je ukine i vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje te zahtijeva nadoknadu troška za sastav žalbe.

3. Tužitelj u odgovoru na žalbu tuženika osporava osnovanost žalbenih navoda, predlaže je odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijanu presudu te zahtijeva nadoknadu troška za sastav odgovora na žalbu.

4. Protiv navedene presude i to u dijelu odluke o troškovima postupka sadržane u prvom odlomku izreke kojim mu nisu u cijelosti priznati zahtijevani troškovi postupka pravovremeno je žalbu podnio tužitelj iz žalbenih razloga pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, a iz sadržaja žalbe proizlazi i da iz žalbenog razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka, s prijedlogom da drugostupanjski sud uvažavanjem žalbe preinači pobijanu odluku sukladno žalbenim navodima te zahtijeva nadoknadu troška u povodu žalbe.

5. Protiv navedene presude i to u dijelu odluke o troškovima postupka sadržane u drugom odlomku izreke kojim mu nisu priznati troškovi parničnog postupka i u iznosu od 192.930,00 kn pravovremeno je žalbu podnio umješač na strani tužitelja iz žalbenog razloga pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom da drugostupanjski sud uvažavanjem žalbe preinači pobijanu odluku sukladno žalbenim navodima ili da je ukine i vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

6. Na žalbe tužitelja i umješača na strani tužitelja nije odgovoreno.

7. Žalba tuženika djelomično nije osnovana, a djelomično je osnovana, žalba umješača na strani tužitelja nije osnovana, dok je žalba tužitelja osnovana.

8. Ispitujući pobijanu odluku po žalbi tuženika u smislu odredbe članka 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11.-proč. tekst, 25/13., 89/14., 70/19. i 80/22., dalje: ZPP) utvrđeno je da prvostupanjski sud nije počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. ZPP na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, a niti je pogrešno primijenio materijalno pravo odlučujući o glavnoj stvari i sporednim traženjima zateznih kamata.

9. Suprotno neosnovanim žalbenim navodima tuženika u donošenju pobijane odluke kojom je odlučeno o glavnoj stvari i sporednim traženjima zateznih kamata nije počinjena niti bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka

2. točke 11. ZPP jer pobijana odluka u tome dijelu nema nedostataka zbog kojih se ne bi mogla ispitati pa niti onih na koje ukazuje tuženik u žalbi.

10. Predmet spora je naknada materijalne štete nastale tužitelju uslijed poplavlivanja proizvodnog pogona – pilane i sušare tužitelja u Novskoj, a koje je posljedica neodržavanja bujičnog toka kanala „Draganić“ po tuženiku.

11. Nakon provedenog postupka i ocjenom izvedenih dokaza prvostupanjski sud je utvrdio: da je 6. kolovoza 2004. došlo do izlivanja vode iz kanala Draganić koji ide uz nekretnine tužitelja i poplave strojeva koje je tužitelj imao u podrumu svojih radnih prostorija; da kanal nije bio održavan odnosno da je zarastao u visoko i niže raslinje; da Grad Novska nije donio odluku kojom uređuje način na koji korisnici melioracijskog sustava održavaju melioracijske objekte niti tužitelj nije mogao poduzeti mjere za njegovo održavanje radi čega je dužnost održavanja melioracijskog sustava bila na tuženiku; da tuženik nije poduzeo odgovarajuće mjere odnosno nije ispunio svoju obvezu održavanja melioracijskog objekta IV reda u koje spada i tzv. kanal Draganić; da tuženik nije dokazao da postoji doprinos tužitelja nastanku štete; da je radi izlivanja kanala došlo do plavljenja dijelova postrojenja tužitelja smještenih ispod kote terena uslijed čega je tužitelju nastala materijalna šteta s osnove popravka strojeva koji trošak popravka je ukupno iznosio 58.878,00 kn (dok je tužitelj zahtijevao manji iznos i to 26.450,00 kn) te s osnove izgubljene koristi u iznosu od 689.654,06 kn.

12. Suprotno navodima žalbe tuženika, prvostupanjski sud je ocijenio sve izvedene dokaze koji su bitni za utvrđenje odlučnih činjenica, a sukladno članku 8. ZPP, i to žalbenim navodima tuženika nije dovedeno u sumnju.

13. Tuženik predstavlja osobu koja obavlja djelatnost od javnog interesa u smislu odredbe članka 184. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 53/91., 73/91., 111/93., 3/94., 7/96., 91/96., 112/99. i 88/01. – dalje: ZOO, na snazi u vrijeme nastanka štetnog događaja i utužene štete), a prema kojoj odredbi osobe (organizacije) koje obavljaju komunalnu ili drugu sličnu djelatnost od javnog interesa odgovaraju za štetu ako bez opravdanog razloga obustave ili neredovito obavljaju usluge (djelatnost) i to po načelu predmnijevane krivnje, dok je teret dokaza o nepostojanju krivnje na tuženiku kao štetniku, koji mora dokazati da nije kriv za nastanak štetnog događaja i nastanak štete.

14. Budući da tuženik u ovom postupku u okviru načela o teretu dokazivanja nije dokazao točnost činjenica isključive odgovornosti ili suodgovornosti tužitelja za nastanak utužene štete (na koju suodgovornost tužitelja nastanku štete ukazuje u žalbi), to tuženik nije dokazao da nije kriv za nastanak štetnog događaja i nastanak utužene štete pa je prvostupanjski sud pravilno, a temeljem prednjeg pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zaključio o odštetnoj odgovornosti tuženika da tužitelju naknadi materijalnu štetu kao u pobijanoj presudi, pri čemu je i pravilno primijenio materijalno pravo ZOO navedeno u pobijanoj presudi. Ovdje valja navesti i da tuženik žalbom nije prigovarao utvrđenom činjeničnom stanju u pogledu visine štete i tijeku zateznih kamata kako je određen pobijanom presudom, a koji tijekom i

visina zakonskih zateznih kamata je određena pravilnom primjenom materijalnog prava ZOO navedenog u pobijanoj presudi.

15. Na žalbene navode tuženika valja odgovoriti da budući u postupku nije utvrđeno, jer to tuženik dokazao, da bi činjenica što niti jedna građevina tužitelja (pa tako niti građevina u kojoj je bilo smješteno oštećeno postrojenje) ne odgovara stanju odobrenom i ishodenom izmjerom i dopunom građevinske dozvole po pitanju tlocrtne veličine (odnosno što prema navodima žalbe građevine ne bi bile izgrađene sukladno građevinskoj dozvoli i glavnom projektu) imala kakvog odlučnog utjecaja na nastanak štetnog događaja i utužene štete, to su pravno neodlučni žalbeni navodi da prvostupanjski sud pogrešno navodi kako je umješač na strani tužitelja dobio suglasnost Hrvatskih voda da je glavni projekt izrađen u skladu s vodopravnim uvjetima, jer i sve da tome i nije tako tuženik nije dokazao da bi postojala uzročno posljedična veze između te činjenice i nastanka predmetnog štetnog događaja i utužene štete.

16. Na žalbene navode tuženika o razlikovanju termina "izmakla (izgubljena) dobit" i "izmakla korist" te da je tužitelj povukao tužbeni zahtjev za naknadu izmakle dobiti jer da je tijekom postupka postavio novi tužbeni zahtjev za naknadu izmakle koristi, radi čega da je prvostupanjski sud i pogrešno ocijenio njegov prigovor zastare neosnovanim, valja odgovoriti da je prvostupanjski sud pravilno zaključio kako nije nastupila zastara tražbine naknade štete o kojoj je odlučio pobijanom presudom jer je zahtjev tužitelja za naknadom štete koji je podnesen sudu 6. kolovoza 2007. podnesen unutar ZOO određenog zastarnog roka od tri godine računajući od nastanka štete 6. kolovoza 2004. Također valja i dodati da je zakonski izraz prema ZOO "izmakla korist", a ne „izmakla dobit“, da se u praksi izraz "izmakla dobit" upotrebljava i kao sinonim za izraz "izmakla korist", kao što to čini tužitelj u konkretnom slučaju jer je u konkretnom slučaju tužitelj i po činjeničnim navodima i po značenju pojmova (izraza) koje je koristio tijekom postupka (izmakla dobit, a potom izmakla korist) zahtijevao tijekom cijelog postupka po značenju korištenih izraza štetu po osnovi koju ZOO propisuje kao izmaklu korist. Ujedno valja i navesti da sve kada bi se i prihvatili žalbeni navodi tuženika o različitim zahtjevima tužitelja po osnovi (izmakla dobit i izmakla korist), tuženik u žalbi navodi da je izmakla dobit iznos koji se dobije množenjem iznosa izmakle koristi s koeficijentom od 1,644%, a iz čega proizlazi da je (prema načelu da je većim zahtjevom obuhvaćen manji) u izmakloj dobiti sadržana i izmakla korist pa i u tom slučaju tuženikov prigovor zastare ne bi bio osnovan.

17. Prvostupanjska odluka je u žalbom umješača na strani tužitelja pobijanom dijelu ispitana u smislu odredbe članka 365. ZPP te je utvrđeno da prvostupanjski sud u njenom donošenju nije počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, niti je pogrešno primijenio materijalno pravo na štetu umješača na strani tužitelja.

18. Prvostupanjski sud je o zahtjevu umješača na strani tužitelja za nadoknadom troškova parničnog postupka pravilno odlučio prema visini vrijednosti predmeta spora prema konačno postavljenog tužbenog zahtjeva te je sukladno tome

i pravilno primijenio materijalno pravo Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.- dalje: Tarifa) kada mu nije priznao nadoknadu troškova parničnog postupka i u iznosu od 192.930,00 kn, a suprotni žalbeni navodi žalitelja nisu osnovani.

19. Radi navedenog odlučeno je kao pod točkama I i II izreke presude ovog suda na temelju odredbe članka 368. točke 1. ZPP.

20. Ispitivanjem prvostupanjske odluke o troškovima parničnog postupka povodom žalbi tuženika i tužitelja u smislu odredbe članka 365. i članka 381. ZPP utvrđeno je da je u donošenju odluke o troškovima postupka koja se tim žalbama pobija prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP, iz kojeg žalbenog razloga su i podnesene žalbe navedenih stranaka, jer pobijana odluka u tome dijelu ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati budući da je izreka u tome dijelu proturječna razlozima pobijane odluke.

21. Naime, zbroj pojedinih iznosa po visini i osnovi tužitelju priznatih troškova postupka kako je to navedeno u obrazloženju pobijane odluke ne daje iznos od 274.384,00 kn kako je to navedeno u dosuđujućem dijelu izreke pobijane odluke, nego viši iznos, na što osnovano ukazuje i tužitelj. Radi toga nije jasno za koje radnje i u kojem iznosu je prvostupanjski sud priznao tužitelju nadoknadu troškova parničnog postupka, a za koje radnje i u kojem iznosu mu to nije priznao.

22. Ujedno valja i navesti da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo Tarife i to Tbr. 8/1 kada je tužitelju priznao nadoknadu troška za više od 4 obrazložena podneska.

23. Radi navedenog odlučeno je kao pod točkom I izreke rješenja ovog suda na temelju odredbe članka 380. točke 3. ZPP, a u ponovnom postupku prvostupanjski sud će o zahtjevu tužitelja za nadoknadom troškova parničnog postupka donijeti novu na zakonu osnovanu odluku koju će valjano obrazložiti i pri tome otkloniti bitnu povredu odredaba parničnog postupka na koju mu je ukazano ovom odlukom, pravilno primijeniti Tbr. 8/1 Tarife i voditi računa i o ostalim žalbenim navodima tužitelja.

24. Odluka pod točkom II izreke ovog rješenja temelji se na odredbi članka 166. stavak 3. i 4. ZPP.

U Sisku 22. rujna 2022.

Predsjednica vijeća
Alenka Lešić

Broj zapisa: **eb312-e5149**

Kontrolni broj: **0948c-d843a-9aeff**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Alenka Lešić, O=ŽUPANIJSKI SUD U SISKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Sisku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.